

„Mások szolgálatára leszek, és keresem az alkalmat, hogy másokat szolgálhassak – Isten boldoggá tesz engem.” – hirdette a Szent Bernát templomban a kivetítő dr. Debreczeni Sixtus szavait február 26-án, vasárnap az emlékező szentmisén, amelyet iskolánk spirituális vezetője, *ft. Koós Ede* atya mutatott be dr. Debreczeni Sixtus ciszteri szerzetes halálának 69. évfordulóján.

A szentmise után az emlékezés részeként a jelenlevők elénekelték a Himnuszot. Győri Kende 12. c osztályos tanuló elszavalta *Bujdosó Bálint: Éji Tedeum* című költeményét. *Kovács Ottó* tanár úr pedig a következő beszéddel szolt a résztvevőkhöz:

Tisztelt Emlékező, Keresztény Közösség!

Ma, amikor a kommunista diktatúra áldozatainak emléknapjához kapcsolódva részt vettünk az emlékező szentmisén, s megkoszorúzzuk dr. Debreczeni Sixtus emléktábláját, kötelességünk pár percre megállni, fejet hajtani és emlékezetünket megerősíteni egy jobb sorra érdemes ciszterci szerzetes életének felidézésével.

Székesfehérvárott született 1917-ben, a székesfehérvári ciszterci gimnáziumba járt. 1935-ben lett novícius, 1942-ben szentelték pappá. Magyar-francia-olasz szakon szerzett tanári diplomát. 1945-ben plébános lett Nagykarácsonyban, ahol 1947. szeptember végén a felheccelt tömeg a templomajtóban megverte.

1948-ban, az iskolák államosítása után helyezi Vendel apát úr Egerbe a rendi templom plébánosává. Már nem taníthat, de templomi kórust, hitoktatást és hitoktató-képző tanfolyamot szervez. Előadásokat tart egyháztörténelemből, vendégelőadókat hív. Lelkipásztori jegyzetet is készít az édesanyáknak. A fiatalokat és felnőtteket a ciszterci oblációban fogja össze. A szükségét szenvedő, az ínségben élő hívein állhatatos szorgalommal segít.

1951-ben "kereten kívüli" lett, azaz tilos volt papként működnie. REF-esnek, rendőrségi felügyelet alatt állónak nyilvánították. A nyomorúságos viszonyai ellenére rendületlenül végzi nevelő és karitatív munkáját, egészen 1954. február 21-ének délutánjáig. Háromnegyed három körül kerékpárját tolva igyekezik felfelé a Széchenyi utcán. A 72. szám előtt, a Görög utca tájékán egy Felnémet felől jövő ávos autó elgázolja. Azonnal meghal. 37 éves volt. Fájdalmasan rövid, megaláztatásokkal teli földi élet lett így az övé.

Fájdalmasan rövidde, megaláztatásokkal teli életté tette dr. Debreczeni Sixtus életét az a kommunista párt, amely totális hatalommal rendelkezve üldözte az egyházat és a vallást, s nem ismert könyörületet: elvette a földjüket; törvényekkel, perekkel, fizikai és lelki erőszakkal ellehetetlenítette a működésüket, templomokat romboltak le, s ezzel meg akarták változtatni az egyén gondolatvilágát. Nem állhatott meg előttük se Isten, se ember, se elő, se holt. S ezen korlátlanul áradó, Istent tagadó hatalom áldozatai között ott találjuk a megtört, a megalázott, a meggyilkolt papokat és szerzeteseket, akik mártíromságukkal hitet tettek az egy örök Isten létéről, igazságáról.

Amikor az áldozatokról beszélek, meg kell említeni a nagyszüleinket, a szüleinket, akik megélték a világ fordulását, és mimagunkat is, akiknek erős volt a kísértésünk arra, hogy belekényelmesedjünk a szocialista életmódba. S így tört meg az évszázados, rendet és szabadságot biztosító világ. Tehát bizton állíthatom, hogy az áldozatai vagyunk mi is, valamennyien a kommunista diktatúrának.

Mindezekhez – úgy érzem – nem érdemtelen két, rövid megjegyzést még megtenni.

Az első megjegyzésem a kommunista ideológiáról szól. Ez az az ideológia, amelynek gyökere a XIX. század első feléig nyúlik vissza, s a XX. században történik egy kísérlet a megvalósítására a világ egyhatodán. Ebben kísérletben a tulajdonától, azaz egyéni szabadságától megfosztott embernek, a „világproletárnak” egyenlőséget megteremtő földi paradicsomot ígért. Az ígéretből előbb nyomorúság lett, majd a hazánkban a gulyás kommunizmusnak nevezett, hitelekből és kizsigerelésből megteremtett időleges és álságos állapot. A kudarc ellenére az egyenlőség mámorító gondolata máig hatásos maradt, s mint „kulturális marxizmus” mára már ismét új küzdelmeket igényelve harcra szólítja az Istenét megtagadó, a haladásra felelküdt, nyughatatlan szívű mozgalmárokat, és a hitét elhagyó, ezért magányosságra kényszerülő embereket, a „világpolgárság” hazug álmát ígéri számukra. A progresszivitás, a tudományosság, az egyenlőség álcája mögött, s mellett megjelent a felszabadulást ígérő, de valójában a múltat eltörölni kívánó „woke kultúra”. Így maradt, vált újra ellenséggé a család, a nemzet, és vált megkérdőjelezhetővé az ember identitása, tagadva ezzel az isteni rendet.

S így juthatunk el a másik megjegyzéshez. Hiszen az újra éledő, ateista törekvéseknek újra vannak és lesznek áldozatai. Áldozatokká lesznek a megtévesztettek, a tudatlanok, a fiatalok, a most és a majdan megszületők. Mindazok, akik nem ismerhetik, és nem élhetik meg az isteni örök igazságokat. És áldozatokká lesznek azok is, mint egykoron dr. Debreczeni Sixtus, akik hitük szerint akarnak élni. Mert a kibontakozó, mesterséges intelligenciára alapozott modern világban a jövő diktatúrája sem fog majd kegyelmezni a másképpen gondolkodóknak és másképpen cselekvőknek.

Mi dolgunk tehát?

Mindannyiunknak, a nagyszülőknek, az édesanyáknak, az édesapáknak, a tanárnőknek és a tanároknak, mindenkinek fel kell mutatni az örök isteni igazságot, meg kell élni a hitet, és nem feledkezhetünk el szívből imádkozni.

Köszönöm szépen a figyelmüket!

A templom bejáratánál lévő emléktáblát megkoszorúzta az iskola nevében *Győri Kende 12. c* és *Seres Katalin Ágnes 10. a* osztályos tanuló, valamint a templom hívő közösségének és a fertálymesteri testület képviselői.

A megemlékezés a Szózat eléneklésével ért véget.